

SVENSKA SKATTE AVTAL

Nr 2

SKATTEVERKET
Biblioteksexemplar

Brasilien

2:a omarbetade upplagan

13438023185

Serien Svenska skatteavtal:

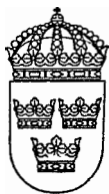
Häfte avtal med

- 1 Argentina
- 2 Brasilien (andra uppl. 1976 – nytt avtal)
- 3 Indien
- 4 Peru
- 5 Schweiz (andra uppl. 1976)
- 6 Amerikas Förenta Stater
- 7 Grekland
- 8 Japan
- 9 Sri Lanka (Ceylon)
- 10 Canada
- 11 Filippinerna
- 12 Arabrepubliken Egypten
- 13 Malaysia
- 14 Danmark
- 15 Frankrike
- 16 Irland
- 17 Israel
- 18 Italien
- 19 Kenya
- 20 Belgien
- 21 Förbundsrepubliken Tyskland
- 22 Liberia
- 23 Marocko
- 24 Pakistan
- 25 Singapore
- 26 Storbritannien och Nordirland
- 27 Thailand
- 28 Ungern
- 29 Zambia
- 30 Österrike
- 31 Sydafrika
- 32 Nederländerna

LiberFörlag
Allmänna Förlaget

ISBN 91-38-02810-7

Brasilien

RIKSSKATTEVERKET
Biblioteksexemplar
3,50,00

Upplaga 2 (nytt avtal 1975)
Utgivare: Finansdepartementet den 1 april 1976

Innehåll

Avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande inkomster	5
Protokoll	23
Tillämpningsföreskrifter	24
Förordning om kupongskatt för person med hemvist i Brasilien, m. m.	36

Avtal

mellan Sverige och Brasilien för undvikande av dubbelbeskattning beträffande inkomster

Anmärkningar:

1. Avtalet är avfattat på svenska, portugisiska och engelska språken. De tre texterna äger lika vitsord. Vid sinsemellan olika tolkningar av texterna äger den engelska texten företräde. I det följande återges blott den svenska texten. I fråga om de portugisiska och engelska texterna hänvisas till SFS 1975: 1427.

2. Avtalet ingicks den 25 april 1975 och ersätter ett äldre avtal av den 17 september 1965. Det äldre avtalet utgavs den 1 december 1971 i serien "Svenska skatteavtal".

3. Enligt kungörelse 1975: 1427 skall avtalet lända till efterrättelse för Sveriges del. Det tillämpas, såvitt avser skatt som innehålles vid källan, på belopp som betalas eller överföres efter utgången av år 1975 och, såvitt avser andra inkomstskatter, på inkomst som uppbäres efter utgången av år 1975. Beträffande förhållandena dessförinnan, se 1965 års avtal, SFS 1967: 163.

4. Angående riksdagens godkännande av avtalet, se prop. 1975/76: 9; SkU 10, rskr 19.

Artikel 1

Skattskyldiga

Detta avtal är tillämpligt på personer som har hemvist i en avtalsslutande stat eller i båda staterna.

Artikel 2

Skatter

1. De skatter som avses i detta avtal är för närvarande:

a) I Sverige:

1) Den statliga inkomstskatten, sjömansskatten och kupongskatten däri inbegripna,

2) ersättningsskatten,

3) utskiftningsskatten,

4) bevillningsavgiften för vissa offentliga föreställningar samt

5) den kommunala inkomstskatten;

skatt av sådant slag benämnes i det följande "svensk skatt".

b) I Brasilien: Den federala inkomstskatten, skatterna på för höga vinstöverföringar och på verksamhet av mindre vikt däri icke inbegripna;

skatt av sådant slag benämnes i det följande "brasiliansk skatt".

2. Avtalet tillämpas även på skatter av samma eller i huvudsak likartat slag som senare uttages vid sidan av eller i stället för de ovan nämnda skatterna. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall meddela varandra de väsentliga ändringar som skett i respektive skattelagstiftning.

Artikel 3

Allmänna definitioner

1. Där icke sammanhanget föranleder annat, har i detta avtal följande uttryck nedan angiven betydelse:

a) Uttrycket "Sverige" åsyftar Konungariket Sverige och inbegriper varje intill Sveriges territorialvatten beläget område, inom vilket Sverige enligt svensk lag och i överensstämmelse med folkrättens allmänna regler äger utöva sina rättigheter med avseende på utforskandet och utnyttjandet av naturtillgångar på havsbotten och i dennas underlag.

b) Uttrycket "Brasilien" åsyftar Förbundsrepubliken Brasilien.

c) Uttrycken "en avtalsslutande stat" och "den andra avtalsslutande staten" åsyftar Sverige eller Brasilien, alltefter som sammanhanget kräver.

d) Uttrycket "person" omfattar fysisk person, bolag och varje annan sammanslutning av personer.

e) Uttrycket "bolag" åsyftar varje slag av juridisk person eller varje subjekt, som i beskattningshänseende behandlas såsom juridisk person.

f) Uttrycken "företag i en avtalsslutande stat" och "företag i den andra avtalsslutande staten" åsyftar företag, som bedrivs av person med hemvist i en avtalsslutande stat, och företag, som bedrivs av person med hemvist i den andra avtalsslutande staten.

g) Uttrycket "internationell trafik" inbegriper trafik som utövas mellan orter i ett och samma land, vilken ingår som en del av en resa som sträcker sig över mer än ett land.

h) Uttrycket "behörig myndighet" åsyftar:

1) I Sverige: Finansministern eller hans befullmäktigade ombud.

2) I Brasilien: Finansministern, "the Secretary of Federal Revenue" eller deras befullmäktigade ombud.

2. Då en avtalsslutande stat tillämpar detta avtal anses, såvitt icke sammanhanget föranleder annat, varje däri förekommande uttryck, vars innebörd icke angivits särskilt, ha den betydelse som uttrycket har enligt den statens lagstiftning rörande sådana skatter som omfattas av avtalet.

Artikel 4

Skatterettsligt hemvist

1. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftar uttrycket ”person med hemvist i en avtalsslutande stat” varje person som enligt lagstiftningen i denna stat är underkastad beskattning där på grund av hemvist, bosättning, styrelses säte eller varje annan liknande omständighet.

2. Då på grund av bestämmelserna i punkt 1 fysisk person har hemvist i båda avtalsslutande staterna, fastställs hans hemvist enligt följande regler:

a) Han anses ha hemvist i den avtalsslutande stat, där han har ett hem som stadigvarande står till hans förfogande. Om han har ett sådant hem i båda avtalsslutande staterna anses han ha hemvist i den avtalsslutande stat, med vilken hans personliga och ekonomiska förbindelser är starkast (centrum för levnadsintressena).

b) Om det icke kan avgöras, i vilken avtalsslutande stat han har centrum för levnadsintressena, eller om han icke i någondera avtalsslutande staten har ett hem, som stadigvarande står till hans förfogande, anses han ha hemvist i den avtalsslutande stat, där han stadigvarande vistas.

c) Om han stadigvarande vistas i båda avtalsslutande staterna eller om han icke vistas stadigvarande i någon av dem, anses han ha hemvist i den avtalsslutande stat där han är medborgare.

d) Om han är medborgare i båda avtalsslutande staterna eller om han icke är medborgare i någon av dem, avgör de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna frågan genom överenskommelse.

3. Då på grund av bestämmelserna i punkt 1 person som ej är fysisk person har hemvist i båda avtalsslutande staterna anses personen i fråga ha hemvist i den avtalsslutande stat där den har sin verkliga ledning.

Artikel 5

Fast driftställe

1. Vid tillämpningen av detta avtal förstås med uttrycket ”fast driftställe” en stadigvarande affärsanordning, där företagets verksamhet helt eller delvis utövas.

2. Såsom fast driftställe anses särskilt:

- a) plats för företagsledning,
- b) filial,
- c) kontor,
- d) fabrik,
- e) verkstad,

f) gruva, stenbrott eller annan plats för utnyttjandet av naturtillgång,
g) plats för byggnads-, anläggnings- eller installationsarbete, som varar mer än sex månader.

3. Uttrycket "fast driftställe" anses icke innefatta:

a) användningen av anordningar, avsedda uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande av företaget tillhöriga varor,

b) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager, avsett uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande,

c) innehavet av ett företag tillhörigt varulager, avsett uteslutande för bearbetning eller förädling genom annat företags försorg,

d) innehavet av stadigvarande affärsanordning, avsedd uteslutande för inköp av varor eller införskaffande av upplysningar för företagets räkning,

e) innehavet av stadigvarande affärsanordning, avsedd uteslutande för att ombesörja reklam, meddela upplysningar, bedriva vetenskaplig forskning eller utöva liknande verksamhet, som är av förberedande eller biträdande art för företaget.

4. Person som är verksam i en avtalsslutande stat för företag i den andra avtalsslutande staten — härunder inbegripes icke sådan oberoende representant som avses i punkt 5 — behandlas såsom fast driftställe i den förstnämnda staten om han innehar och i denna förstnämnda stat regelbundet använder en fullmakt att sluta avtal i företagets namn samt verksamheten icke begränsas till inköp av varor för företagets räkning.

Ett försäkringsföretag i en avtalsslutande stat anses emellertid ha fast driftställe i den andra avtalsslutande staten, om företaget uppbär premier eller försäkrar risker i denna andra stat genom ombud andra än sådana personer som avses i punkt 5 nedan.

5. Företag i en avtalsslutande stat anses icke ha fast driftställe i den andra avtalsslutande staten endast på den grund att företaget uppehåller affärsförbindelser i denna andra stat genom förmedling av mäklare, kommissionär eller annan oberoende representant, under förutsättning att denna person därvid utövar sin vanliga affärsverksamhet.

6. Den omständigheten att ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat kontrollerar eller kontrolleras av ett bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten eller av ett bolag som uppehåller affärsförbindelser i denna andra stat (antingen genom fast driftställe eller på annat sätt), medför icke i och för sig att någotdera bolaget betraktas såsom fast driftställe för det andra bolaget.

Artikel 6

Fastighet

1. Inkomst av fastighet får beskattas i den avtalsslutande stat där fastigheten är belägen.

2. a) Med förbehåll för bestämmelserna i punkterna b och c har uttrycket ”fastighet” den betydelse som uttrycket har enligt gällande lagar i den avtalsslutande stat där fastigheten i fråga är belägen.

b) Uttrycket inbegriper dock alltid egendom som utgör tillbehör till fastighet, levande och döda inventarier i lantbruk och skogsbruk, rättigheter på vilka föreskrifterna i allmän lag angående fastigheter är tillämpliga, nyttjanderätt för fastighet samt rätt till föränderliga eller fasta ersättningar för nyttjandet av eller rätten att nyttja mineralfyndighet, källa eller annan naturtillgång.

c) Fartyg, båtar och luftfartyg anses icke som fastighet.

3. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas på inkomst, som förvärfvas genom omedelbart brukande, genom uthyrning eller genom annan användning av fastighet.

4. Bestämmelserna i punkterna 1 och 3 tillämpas även på inkomst av fastighet som tillhör företag och på inkomst av fastighet som användes vid utövande av fritt yrke.

Artikel 7

Rörelse

1. Inkomst av rörelse som förvärfvas av företag i en avtalsslutande stat beskattas endast i denna stat, såvida icke företaget bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från där beläget fast driftställe. Om företaget bedriver rörelse på nyss angivet sätt, får företagets inkomst beskattas i den andra staten men endast så stor del därav, som är hänförlig till det fasta driftstället.

2. Om företag i en avtalsslutande stat bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från där beläget fast driftställe, hänföres i vardera avtalsslutande staten till det fasta driftstället den inkomst av rörelse, som det kan antagas att driftstället skulle ha förvärvat, om det varit ett fristående företag, som bedrivit verksamhet av samma eller liknande slag under samma eller liknande villkor och självständigt avslutat affärer med det företag till vilket driftstället hör.

3. Vid bestämmandet av inkomst, som är hänförlig till det fasta driftstället, medges avdrag för kostnader som uppkommit för det fasta drift-

ställets räkning, härunder inbegripna kostnader för företagets ledning och allmänna förvaltning.

4. Inkomst anses icke hänförlig till fast driftställe endast av den anledningen att varor inköpes genom det fasta driftställets försorg för företagets räkning.

5. Ingår i rörelseinkomsten inkomstslag, som behandlas särskilt i andra artiklar av detta avtal, beröres bestämmelserna i dessa artiklar icke av reglerna i förevarande artikel.

Artikel 8

Sjö- och luftfart

1. Inkomst genom utövande av sjö- eller luftfart i internationell trafik beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning.

2. Bestämmelserna i denna artikel tillämpas beträffande inkomst som förvärfvas av det svenska, danska och norska luftfartskonsortiet Scandinavian Airlines System (SAS) men endast i fråga om den del av inkomsten som motsvarar den andel i konsortiet vilken innehas av AB Aero-transport (ABA), den svenske delägaren i Scandinavian Airlines System (SAS).

Artikel 9

Intrassegemenskap mellan företag

I fall då

a) ett företag i en avtalsslutande stat direkt eller indirekt deltagar i ledningen eller övervakningen av ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i detta företags kapital, eller

b) samma personer direkt eller indirekt deltagar i ledningen eller övervakningen av såväl ett företag i en avtalsslutande stat som ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i båda dessa företags kapital,

iakttages följande. Om mellan företagen i fråga om handel eller andra ekonomiska förbindelser avtalas eller föreskrives villkor, som avviker från dem som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, får alla inkomster, som utan sådana villkor skulle ha tillkommit det ena företaget men som på grund av villkoren i fråga icke tillkommit detta företag, inräknas i detta företags inkomst och beskattas i överensstämmelse därmed.

Artikel 10

Utdelning

1. Utdelning från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten får beskattas i denna andra stat.

2. Utdelningen får emellertid beskattas även i den avtalsslutande stat, där bolaget som betalar utdelningen har hemvist, i enlighet med lagstiftningen i denna stat men skatten får icke överstiga

a) 15 procent av utdelningens bruttobelopp om mottagaren är ett bolag (med undantag för handelsbolag och enkelt bolag),

b) 25 procent av utdelningens bruttobelopp i övriga fall.

De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall träffa överenskommelse om sättet för genomförandet av denna begränsning.

Denna punkt berör inte bolagets beskattning för vinst av vilken utdelningen betalas.

3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 tillämpas icke, om mottagaren av utdelningen har hemvist i en avtalsslutande stat och har fast driftställe i den andra avtalsslutande staten, där det utbetalande bolaget har hemvist, samt den andel av vilken utdelningen i fråga härflyter äger verkligt samband med det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

4. Med uttrycket "utdelning" förstås i denna artikel inkomst av aktier, andelsbevis eller andelsrätter, andelar i gruva, stiftarandelar eller andra rättigheter, fordringar ej inbegripna, med rätt till andel i vinst samt inkomst av andra andelar i bolag, som enligt skattelagstiftningen i den stat där det utdelande bolaget har hemvist jämställas med inkomst av aktier.

5. Då bolag med hemvist i Sverige har fast driftställe i Brasilien, får detta fasta driftställe underkastas skatt som innehålles vid källan i enlighet med brasiliansk lagstiftning. Skatten får dock icke överstiga 15 procent av det fasta driftställets vinst, beräknad efter erläggandet av den bolagsskatt som hänför sig till vinsten.

6. Den begränsning av skattesatsen som föreskrives i punkt 2 a och punkt 5 tillämpas icke på utdelning eller vinst som betalats eller överförts intill utgången av tredje kalenderåret efter det då detta avtal träder i kraft.

Artikel 11

Ränta

1. Ränta, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Röntan får emellertid beskattas även i den avtalsslutande stat från vilken den härrör i enlighet med denna stats lagstiftning men skatten får icke överstiga:

a) 25 procent av röntans bruttobelopp, om mottagaren är fysisk person, handelsbolag eller enkelt bolag,

b) 15 procent av röntans bruttobelopp i övriga fall.

De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall träffa överenskommelse om sättet för genomförandet av denna begränsning.

3. Ränta, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till regeringen, politisk underavdelning eller lokal myndighet i den andra avtalsslutande staten, till organ, penninginrättning däri inbegripen, vilken lyder under denna regering, politiska underavdelning eller lokala myndighet eller till centralbanken i denna andra avtalsslutande stat, är — utan hinder av bestämmelserna i punkterna 1 och 2 — undantagen från beskattning i den förstnämnda avtalsslutande staten.

4. Med uttrycket "ränta" förstås i denna artikel inkomst av värdepapper som utfärdats av staten, av obligationer eller debentures, antingen de utfärdats mot säkerhet i fastighet eller ej och antingen de medför rätt till andel i vinst eller ej. Uttrycket åsyftar även inkomst av varje annat slags fordran samt annan inkomst som enligt skattelagstiftningen i den avtalsslutande stat från vilken inkomsten härrör jämfästas med inkomst av försträckning.

5. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 tillämpas icke, om mottagaren av röntan har hemvist i en avtalsslutande stat och innehar fast driftställe i den andra avtalsslutande staten från vilken röntan härrör samt den fordran av vilken röntan härflyter äger verkligt samband med det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

6. Begränsningen enligt punkt 2 b gäller icke i fråga om ränta som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till fast driftställe som ett företag i den andra avtalsslutande staten har i en tredje stat.

7. Ränta anses härröra från en avtalsslutande stat, om utbetalaren är denna stat själv, politisk underavdelning, lokal myndighet eller person med hemvist i denna stat. Om den person som betalar röntan, antingen han har hemvist i en avtalsslutande stat eller ej, innehar fast drift-

ställe i en avtalsslutande stat för vilket upptagits det lån som räntan avser och räntan bestrides av det fasta driftstället, anses dock räntan härröra från den avtalsslutande stat, där det fasta driftstället är beläget.

8. Beträffande sådana fall då särskilda förbindelser mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och annan person föranleder att det utbetalade räntebeloppet med hänsyn till den skuld, för vilken räntan erlägges, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och mottagaren om sådana förbindelser icke förelegat, gäller bestämmelserna i denna artikel endast för sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 12

Royalty

1. Royalty, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Royaltyn får emellertid beskattas även i den avtalsslutande stat från vilken den härrör i enlighet med denna stats lagstiftning men skatten får icke överstiga:

- a) 25 procent av bruttobeloppet av royalty, som uppkommit genom nyttjandet av eller rätten att nyttja varumärke.
- b) 15 procent i övriga fall.

De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall träffa överenskommelse om sättet för genomförandet av denna begränsning.

3. Med uttrycket "royalty" förstås i denna artikel varje slag av belopp som betalas såsom ersättning för nyttjandet av eller rätten att nyttja upphovsrätt till litterära, konstnärliga eller vetenskapliga verk (biografilm samt film och inspelade band för televisions- eller radiosändning häri inbegripna), patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller fabrikationsmetod samt för nyttjandet av eller rätten att nyttja industriell, kommersiell eller vetenskaplig utrustning eller för upplysningar om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur.

4. Royalty anses härröra från en avtalsslutande stat om utbetalaren är denna stat själv, politisk underavdelning, lokal myndighet eller person med hemvist i denna stat. Om den person som betalar royaltyn, antingen han har hemvist i en avtalsslutande stat eller ej, innehar fast drift-

ställe i en avtalsslutande stat för vilket rättigheten eller egendomen, som ger upphov till royaltyn, förvärvats och royaltyn bestrides av det fasta driftstället, anses dock royaltyn härröra från den avtalsslutande stat där det fasta driftstället är beläget.

5. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 tillämpas icke, om mottagaren av royaltyn har hemvist i en avtalsslutande stat och innehar fast driftställe i den andra avtalsslutande staten från vilken royaltyn härrör samt den rättighet eller egendom av vilken royaltyn härflyter äger verkligt samband med det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

6. Beträffande sådana fall då särskilda förbindelser mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och annan person föranleder att beloppet av utbetalad royalty med hänsyn till det nyttjande, den rätt eller de upplysningar för vilka royaltyn erlägges, överstiger det belopp, som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och mottagaren om sådana förbindelser icke förelegat, gäller bestämmelserna i denna artikel endast för sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 13

Realisationsvinst

1. Vinst genom överlåtelse av sådan fastighet som avses i artikel 6 punkt 2 får beskattas i den avtalsslutande stat där fastigheten är belägen.

2. Vinst genom överlåtelse av lös egendom hänförlig till anläggnings- eller driftkapital i fast driftställe, vilket ett företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, eller av lös egendom hänförlig till stadigvarande anordning för utövande av fritt yrke, vilken en person med hemvist i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat. Motsvarande gäller vinst genom överlåtelse av sådant fast driftställe (för sig eller i samband med avyttring av hela företaget) eller sådan stadigvarande anordning. Vinst genom överlåtelse av fartyg eller luftfartyg, vilka användes i internationell trafik, samt lös egendom, som är hänförlig till användningen av sådana fartyg eller luftfartyg, beskattas emellertid endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning.

3. Vinst genom överlåtelse av annan än i punkterna 1 och 2 angiven egendom eller rättighet får beskattas i båda avtalsslutande staterna.

Artikel 14

Fritt yrke

1. Inkomst, som förvärfvas av person med hemvist i en avtalsslutande stat genom utövande av fritt yrke eller annan därmed jämförbar självständig verksamhet, beskattas endast i denna stat, såvida icke ersättningen för sådan verksamhet bestrides av fast driftställe i den andra avtalsslutande staten eller av ett bolag med hemvist där. I sådant fall får inkomsten beskattas i denna andra stat.

2. Uttrycket "fritt yrke" inbegriper särskilt självständig vetenskaplig, teknisk, litterär och konstnärlig verksamhet, uppfostrings- och undervisningsverksamhet samt sådan självständig verksamhet som utövas av läkare, advokater, ingenjörer, arkitekter, tandläkare och revisorer.

Artikel 15

Enskild tjänst

1. Där icke bestämmelserna i artiklarna 16, 18, 19, 20 och 21 föränleder annat, beskattas löner och liknande ersättningar, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärfvar genom anställning, endast i denna stat såvida icke arbetet utföres i den andra avtalsslutande staten. Om arbetet utföres i denna andra stat, får ersättning som uppbäres för arbetet beskattas där.

2. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 beskattas inkomst vilken uppbäres av person med hemvist i en avtalsslutande stat för arbete som utförts i den andra avtalsslutande staten, endast i den förstnämnda avtalsslutande staten, under förutsättning att

a) inkomstmottagaren vistas i den andra avtalsslutande staten under tidrymd eller tidrymder, som sammanlagt icke överstiger 183 dagar under beskattningsåret i fråga.

b) ersättningen betalas av eller på uppdrag av arbetsgivare, som inte har hemvist i den andra staten, samt

c) ersättningen icke såsom omkostnad belastar fast driftställe eller stadigvarande anordning, som arbetsgivaren har i den andra staten.

3. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel får inkomst av arbete, som utförts ombord på fartyg eller luftfartyg i internationell trafik, beskattas i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning.

Artikel 16

Styrelsearvoden

Styrelsearvoden och liknande ersättningar, som upp bäres av person med hemvist i en avtalsslutande stat i egenskap av ledamot i styrelse eller "conselho fiscal" i bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

Artikel 17

Artister och idrottsmän

1. Utan hinder av övriga bestämmelser i detta avtal får inkomst, som teater- eller filmskådespelare, radio- eller televisonsartister, musiker och idrottsmän och andra liknande yrkesutövare förvärvar genom sin personliga verksamhet i denna egenskap, beskattas i den avtalsslutande stat där verksamheten utövas.

2. I de fall då de tjänster som avses i punkt 1 av denna artikel tillhandahålles i en avtalsslutande stat av företag i den andra avtalsslutande staten, får utan hinder av övriga bestämmelser i detta avtal inkomst, som uppkommer för företaget genom sådan verksamhet, beskattas i den förstnämnda avtalsslutande staten.

Artikel 18

Pensioner och livräntor

1. Där icke bestämmelserna i artikel 19 punkterna 1 och 3 föranleder annat, skall pension och annan liknande ersättning, som icke överstiger ett belopp motsvarande 4 000 US dollar under ett kalenderår, och livränta, vilka utbetalas till person med hemvist i en avtalsslutande stat, beskattas endast i denna stat.

Pensionsbelopp, som överstiger ovannämnda gräns, får beskattas i båda avtalsslutande staterna.

2. Vid tillämpningen av denna artikel åsyftar

a) uttrycket "pension och annan liknande ersättning" periodisk utbetalning som sker efter pensionering såsom ersättning för tidigare utfört arbete eller för liden skada i samband med sådant arbete.

b) uttrycket "livränta" ett fastställt belopp, som skall utbetalas periodiskt på fastställda tider under vederbörandes livstid eller under annan angiven eller fastställbar tidsperiod och som utgår på grund av förpliktelse att verkställa dessa utbetalningar såsom ersättning för däremot fullt svarande vederlag i penningar eller penningars värde (med undantag för utförda tjänster).

Artikel 19

Ersättningar av allmän natur

1. Ersättning, pension däri inbegripen, som utbetalas av — eller från fonder inrättade av — en avtalsslutande stat, dess politiska underavdelningar eller lokala myndigheter till fysisk person på grund av arbete som utförts i denna stats, politiska underavdelnings eller lokala myndighets tjänst, får beskattas i denna avtalsslutande stat. Ersättningen beskattas emellertid endast i denna stat, om mottagaren är medborgare där.

2. Bestämmelserna i artiklarna 15, 16 och 18 tillämpas på ersättning eller pension, som utbetalas på grund av arbete utfört i samband med rörelse som bedrivits av en avtalsslutande stat, dess politiska underavdelningar eller lokala myndigheter.

3. Pension, som utbetalas enligt bestämmelser om socialförsäkring i en avtalsslutande stat, får beskattas i denna stat.

Artikel 20

Lärare och forskare

Fysisk person, som har eller omedelbart före en vistelse i en avtalsslutande stat hade hemvist i den andra avtalsslutande staten och som på inbjudan av den förstnämnda avtalsslutande staten eller universitet, högskola, skola, museum eller annan kulturinstitution i denna förstnämnda stat eller inom ramen för ett officiellt program för kulturellt utbyte vistas i denna stat under en tidrymd ej överstigande två år uteslutande i syfte att hålla föreläsningar eller bedriva undervisning eller forskning vid sådan institution, är befriad från skatt i denna stat på ersättning för sådan verksamhet, under förutsättning att han är skattskyldig för ersättningen i den andra avtalsslutande staten.

Artikel 21

Studerande

1. Fysisk person, som har eller omedelbart före en vistelse i en avtalsslutande stat hade hemvist i den andra avtalsslutande staten och som vistas i den förstnämnda avtalsslutande staten uteslutande

a) såsom studerande vid universitet, högskola eller skola i denna förstnämnda avtalsslutande stat,

b) såsom praktikant, eller

c) såsom mottagare av stipendium, anslag eller penningunderstöd,

huvudsakligen för att bedriva studier eller forskning, från stiftelse eller institution med uppgift att främja religiöst, välgörande, vetenskapligt eller uppfostrande ändamål,

är befriad från skatt i denna förstnämnda stat på utbetalningar från utlandet som han erhåller för sitt uppehälle, sin undervisning eller utbildning.

2. Studerande eller praktikant, som har eller omedelbart före en vistelse i en avtalsslutande stat hade hemvist i den andra avtalsslutande staten och som vistas i den förstnämnda avtalsslutande staten uteslutande för sin undervisning eller utbildning, är befriad från skatt i den förstnämnda avtalsslutande staten, under en tidrymd ej överstigande tre på varandra följande beskattningsår, på ersättning för anställning i denna stat, under förutsättning att ersättningen under beskattningsåret icke överstiger ett belopp motsvarande 2 000 US dollar.

Artikel 22

Övriga inkomstslag

Inkomst beträffande vilken ingen uttrycklig bestämmelse meddelats i föregående artiklar av avtalet och som uppbäres av person med hemvist i en avtalsslutande stat, får beskattas i båda avtalsslutande staterna.

Artikel 23

Metoder för undvikande av dubbelbeskattning

1. Om person med hemvist i Sverige uppbär inkomst, som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i Brasilien, skall Sverige från skatten på denna persons inkomst medge avräkning för ett belopp motsvarande den erlagda brasilianska skatten.

Avräkningsbeloppet skall emellertid icke överstiga beloppet av den del av den svenska skatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst som får beskattas i Brasilien.

2. Utdelning från bolag med hemvist i Brasilien till bolag med hemvist i Sverige är undantagen från beskattning i Sverige i den mån utdelningen enligt svensk lag skulle ha varit undantagen från beskattning om båda bolagen varit svenska bolag. Sådan skattebefrielse inträder dock icke med mindre den huvudsakliga delen av det utbetalande bolagets inkomst direkt eller indirekt härrör från annan verksamhet än förvaltning av värdepapper och därmed likartad egendom samt verksamheten bedrivs i Brasilien av det utbetalande bolaget eller av ett bolag i vilket det äger aktier eller andelar motsvarande minst 25 procent av röstetalet för

samtliga aktier eller andelar.

3. Vid tillämpningen av punkt 1 i denna artikel skall, beträffande utdelning som avses i artikel 10 och som utbetalas från bolag med hemvist i Brasilien till bolag (med undantag för handelsbolag och enkelt bolag) med hemvist i Sverige och vilken utdelning icke är undtagen från beskattning enligt punkt 2 i denna artikel samt beträffande royalty som avses i punkt 2 b i artikel 12, brasiliansk skatt anses ha erlagts efter en skattesats av 25 procent. I fråga om ränta, som avses i punkt 2 b i artikel 11, skall brasiliansk skatt anses ha erlagts efter en skattesats av 20 procent.

4. Om person med hemvist i Brasilien uppbär inkomst, som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i Sverige, skall Brasilien från skatten på denna persons inkomst medge avräkning motsvarande det skattebelopp som erlagts i Sverige.

Avräkningsbeloppet skall emellertid icke överstiga beloppet av den del av inkomstskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst som får beskattas i Sverige.

5. Om person med hemvist i en avtalsslutande stat enligt detta avtal är befriad från skatt i denna avtalsslutande stat på inkomst, som uppbäres från den andra avtalsslutande staten, får den förstnämnda avtalsslutande staten vid beräkning av skatt på ifrågavarande persons övriga inkomster tillämpa den skattesats som skulle ha varit tillämplig om skattebefrielse enligt detta avtal icke hade medgivits för inkomsten.

Artikel 24

Förbud mot diskriminering

1. Medborgare i en avtalsslutande stat skall icke i den andra avtalsslutande staten bli föremål för någon beskattning eller något därmed sammanhängande skattekrav av annat slag eller mer tyngande än medborgarna i denna andra stat under samma förhållanden är eller kan bli underkastade.

2. Uttrycket "medborgare" betyder:

- a) Fysiska personer som är medborgare i en avtalsslutande stat.
- b) Juridiska personer och andra sammanslutningar, som bildats enligt gällande lag i en avtalsslutande stat.

3. Beskattningen av fast driftställe, som företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, skall i denna andra stat icke vara mindre fördelaktig än beskattningen av företag i denna stat, som bedriver samma verksamhet.

Denna bestämmelse skall icke anses medföra förpliktelse för en avtalsslutande stat att medge personer med hemvist i den andra avtalsslutande staten sådana personliga avdrag vid beskattningen, skattebefrielser eller skattenedsättningar, som medges personer med hemvist i den förstnämnda staten på grund av civilstånd eller försörjningsplikt mot familj.

4. Företag i en avtalsslutande stat, vilkas kapital helt eller delvis äges eller kontrolleras, direkt eller indirekt, av en eller flera personer med hemvist i den andra avtalsslutande staten, skall icke i den förstnämnda avtalsslutande staten bli föremål för någon beskattning eller något därmed sammanhängande skattekrav, som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande skattekrav, som andra liknande företag i denna förstnämnda stat är eller kan bli underkastade.

5. I denna artikel avser uttrycket ”beskattning” skatter av varje slag och beskaffenhet.

Artikel 25

Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse

1. Om person med hemvist i en avtalsslutande stat gör gällande, att i en avtalsslutande stat eller i båda staterna vidtagits åtgärder, som för honom medför eller kommer att medföra en mot detta avtal stridande beskattning, äger han — utan att detta påverkar hans rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa staters interna rättsordning — göra framställning i saken hos den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat, där han har hemvist.

2. Om denna behöriga myndighet finner framställningen grundad men ej själv kan få till stånd en tillfredsställande lösning, skall myndigheten söka lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten i syfte att undvika en mot detta avtal stridande beskattning.

3. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall genom ömsesidig överenskommelse söka avgöra svårigheter eller tvivelsmål som uppkommer rörande tolkningen eller tillämpningen av detta avtal. De kan även överlägga i syfte att undanröja dubbelbeskattning i sådana fall som ej omfattas av detta avtal.

4. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kan träda i direkt förbindelse med varandra för att träffa överenskommelse i de fall som angivits i föregående paragrafer. Om muntliga överläggningar anses underlätta en överenskommelse, kan sådana överläggningar äga rum

inom ramen för en kommitté bestående av representanter för de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna.

Artikel 26

Utbyte av upplysningar

1. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall utbyta sådana upplysningar som är nödvändiga för att tillämpa detta avtal och för att genomföra bestämmelserna i de avtalsslutande staternas lagstiftning beträffande skatter, som avses i detta avtal, i den utsträckning beskattningen enligt denna lagstiftning står i överensstämmelse med detta avtal. De utbytta upplysningarna skall behandlas som hemliga och får icke yppas för andra personer eller myndigheter, befattningshavare vid domstolar inbegripna, än dem som handlägger taxering eller uppörd av skatter som omfattas av detta avtal.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall icke anses medföra skyldighet för en avtalsslutande stat

a) att vidtaga förvaltningsåtgärder, som strider mot lagstiftning eller administrativ praxis i denna stat eller i den andra avtalsslutande staten.

b) att lämna upplysningar, som icke är tillgängliga enligt lagstiftning eller under sedvanlig tjänsteutövning i denna stat eller i den andra avtalsslutande staten, eller

c) att lämna upplysningar, som skulle röja affärshemlighet, industri-, handels- eller yrkeshemlighet eller i näringsverksamhet nyttjat förfaringssätt, eller upplysningar vilkas överlämnande skulle strida mot allmänna hänsyn.

Artikel 27

Diplomatiska och konsulära befattningshavare

Detta avtal påverkar icke privilegier i beskattningshänseende, som enligt folkrättens allmänna regler eller stadganden i särskilda överenskomelser tillkommer diplomatiska eller konsulära befattningshavare.

Artikel 28

Ikraftträdande

1. Detta avtal skall ratificeras och ratifikationshandlingarna skall utväxlas i Stockholm snarast möjligt.¹

¹ Ratifikationshandlingarna utväxlades den 29 december 1975.

2. Detta avtal träder i kraft med utväxlingen av ratifikationshandlingarna och dess bestämmelser tillämpas:

I. Beträffande skatter som innehålles vid källan, i fråga om belopp som erlægges eller överföres den 1 januari kalenderåret närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare.

II. Beträffande andra skatter på inkomst, i fråga om inkomst som uppbäres den 1 januari kalenderåret närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare.

3. Avtalet mellan Sverige och Brasilien för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet, undertecknat i Rio de Janeiro den 17 september 1965 skall upphöra att gälla i fråga om skatter som innehålles vid källan och andra skatter på inkomst från och med den dag då förevarande avtal blir tillämpligt enligt punkt 2 i denna artikel. Beträffande den svenska förmögenhetsskatten tillämpas det äldre avtalet sista gången i fråga om förmögenhet som innehas vid utgången av det år då förevarande avtal träder i kraft.

Artikel 29

Upphörande

Detta avtal förblir i kraft utan tidsbegränsning men envar av de avtalsslutande staterna äger att — senast den 30 juni under ett kalenderår, dock icke tidigare än tre år efter dagen för avtalets ikraftträdande — på diplomatisk väg skriftligen uppsäga avtalet hos den andra avtalsslutande staten. I händelse av sådan uppsägning upphör avtalet att gälla:

I. Beträffande skatter som innehålles vid källan, i fråga om belopp som erlægges eller överföres efter utgången av det kalenderår då uppsägningen äger rum.

II. Beträffande andra skatter på inkomst, i fråga om inkomst som uppbäres efter utgången av det kalenderår då uppsägningen äger rum.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade, undertecknat detta avtal och försett detsamma med sina sigill.

Som skedde i Brasilia den 25 april 1975 i två exemplar på svenska, portugisiska och engelska språken, vilka tre texter äger lika vitsord. Vid sinsemellan olika tolkningar av texterna äger den engelska texten företräde.

(Namnunderskrifter)

Protokoll

Vid undertecknandet av avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande inkomstskatter mellan Konungariket Sveriges regering och Förbundsrepubliken Brasiliens regering har undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade av sina respektive regeringar, överenskommit om följande bestämmelser, vilka utgör en integrerande del av avtalet.

1. *Till artikel 10 punkt 2 a och punkt 5, artikel 11 punkt 2 b, artikel 12 punkt 2 b samt artikel 23 punkt 3*

a) Bestämmelserna i ovannämnda artikel 23 punkt 3 tillämpas endast de första tio åren under vilka avtalet gäller.

b) Begränsningarna av skattesatserna i artikel 10 punkt 2 a och punkt 5, artikel 11 punkt 2 b samt artikel 12 punkt 2 b tillämpas endast de första 10 åren under vilka avtalet gäller.

c) Efter utgången av den i punkterna a och b ovan angivna tidrymden om tio år kan de behöriga myndigheterna överlägga med varandra i syfte att avgöra om denna tidrymd skall utsträckas.

2. *Till artikel 10 punkt 5*

Avtalet förutsätter, att bestämmelserna i rubricerade punkt inte står i strid med bestämmelserna i artikel 24 punkt 3.

3. *Till artikel 24 punkt 4*

För det fall att Brasilien efter undertecknandet av avtalet skulle tillåta att royalty, som avses i artikel 12 punkt 3 och som utbetalas från företag med hemvist i Brasilien till företag med hemvist i tredje stat, ej belägen i Latinamerika, vilket företag innehar minst 50 procent av kapitalet i företaget med hemvist i Brasilien, är avdragsgill vid bestämmandet av sistnämnda företags beskattningsbara vinst, skall motsvarande avdrag under liknande omständigheter automatiskt medges företag med hemvist i Brasilien som erlägger royalty till företag med hemvist i Sverige.

Avtalet förutsätter, att nuvarande föreskrift i brasiliansk lagstiftning angående förbud mot avdrag för royalty i fall som avses ovan icke står i strid med artikel 24 punkt 4 i avtalet.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade, undertecknat detta protokoll och försett detsamma med sina sigill.

Som skedde i Brasilia den 25 april 1975 i två exemplar på svenska, portugisiska och engelska språken, vilka tre texter äger lika vitsord. Vid sinsemellan olika tolkningar av texterna äger den engelska texten företräde.

(Namnunderskrifter)

Tillämpningsföreskrifter

I förordning 1975: 1427 om tillämpning av avtalet har förordnats att vid tillämpningen av avtalet skall iakttas följande anvisningar.

Anvisningar

A. Allmänna anvisningar

Frågan huruvida och i vilken omfattning en person är skattskyldig i Sverige avgöres i första hand med ledning av de svenska skatteförfattningarna. Om enligt dessa författningar skattskyldighet icke föreligger, kan sådan ej heller inträda på grund av avtalet. I den mån avtalet innebär inskränkning av den skattskyldighet i Sverige, som föreskrives i de svenska skatteförfattningarna, skall avtalet däremot lända till efterrättelse.

Även om enligt avtalet skattskyldigs inkomst helt eller delvis skall vara undantagen från beskattning i Sverige, skall den skattskyldige lämna alla de uppgifter till ledning för taxeringen som han annars varit skyldig att lämna.

Om skattskyldig kan visa att åtgärd som beskattningsmyndighet eller domstol vidtagit har medfört eller kommer att medföra beskattning som strider mot avtalets bestämmelser, får han enligt art. 25 punkt 1 göra framställning om rättelse. Sådan framställning göres hos regeringen och bör inges snarast möjligt efter det den skattskyldige erhöill kännedom om den avtalsstridiga beskattningen.

Sådan prövning av avtalets tillämpning som avses i föregående stycke kan påkallas av fysisk person, som är bosatt eller stadigvarande vistas i Sverige, eller av svensk juridisk person.

De flesta inkomstslagen är särskilt behandlade i avtalet. Några speciella arter av inkomst — t. ex. vissa slag av periodiskt understöd — är dock ej nämnda i avtalet. I sådana fall tillämpas art. 22.

B. Särskilda anvisningar

till art. 1 och 4.

Avtalets bestämmelser är tillämpliga i allmänhet endast på fysiska och juridiska personer som har hemvist i Sverige eller Brasilien.

Huruvida fysisk eller juridisk person skall anses ha hemvist i endera staten avgöres i första hand med ledning av lagstiftningen i denna stat. I art. 4 punkterna 2 och 3 regleras fall av s. k. dubbel bosättning, dvs. fall där den skattskyldige enligt svenska beskattningsregler anses bosatt i Sverige och enligt brasilianska beskattningsregler anses bosatt i Brasilien. Vid tillämpning av avtalet skall i sådana fall den skattskyldige anses ha hemvist endast i den avtalslutande stat i vilken han har hemvist enligt nämnda avtalsbestämmelser.

Person, som avses i 69 § kommunalskattelagen (1928: 370) och 17 § lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt, skall vid tillämpning av art. 4 anses bosatt i Sverige, såvitt fråga är om svensk beskickning eller lönat svenskt konsulat i Brasilien.

Person, som avses i 70 § kommunalskattelagen (1928: 370) och 18 § 1 mom. lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt, skall vid tillämpning av art. 4 anses bosatt i Brasilien, såvitt fråga är om brasiliansk beskickning eller lönat brasilianskt konsulat i Sverige.

Avtalet gäller de skatter som anges i art. 2 punkterna 1 och 2. Svensk förmögenhetsskatt uttages alltså i vanlig ordning (jfr dock art. 24 punkt 5 och anvisningarna till art. 24).

till art. 6.

Enligt svensk skattelagstiftning beskattas inkomst som härrör från fastighet i vissa fall som inkomst av rörelse (jfr bl. a. 27 § kommunalskattelagen /1928: 370/). Inkomst som omfattas av art. 6 beskattas emellertid alltid i den stat där fastigheten är belägen. Denna regel gäller även beträffande royalty från fastighet eller för nyttjandet av eller rätten att nyttja mineralfyndighet, källa eller annan naturtillgång.

Annan royalty beskattas enligt art. 12.

till art. 7.

Inkomst av rörelse, som bedrivs från fast driftställe, beskattas i regel enligt art. 7. Vad som förstås med uttrycket "fast driftställe" anges i art. 5.

Om fysisk eller juridisk person med hemvist i Sverige bedriver rörelse

från fast driftställe i Brasilien, får den till verksamheten vid driftstället hänförliga inkomsten beskattas i Sverige men brasiliansk skatt på inkomsten avräknas från den svenska skatten enligt art. 23 punkt 1. I fråga om förfarandet vid avräkningen hänvisas till anvisningspunkten 2 till art. 23.

Inkomst av rörelse, som fysisk eller juridisk person med hemvist i Brasilien bedriver från fast driftställe i Sverige, beräknas enligt art. 7 punkterna 2 och 3. Till grund för inkomstberäkningen bör läggas i första hand den särskilda bokföring som kan ha förts vid det fasta driftstället. I mån av behov skall denna bokföring justeras så att inkomstberäkningen sker i enlighet med den i nämnda bestämmelser angivna principen. Avdrag medges för så stor del av huvudkontorets allmänna omkostnader som skäligen kan anses belöpa på det fasta driftstället.

Om sjöfarts- och luftfartsrörelse finns särskilda bestämmelser i art. 8.

till art. 8.

Inkomst av sjöfart eller luftfart i internationell trafik beskattas enligt art. 8 punkt 1 endast i den stat där företaget har sin verkliga ledning.

till art. 9.

Art. 9 innehåller en allmän regel om omräkning av vinstfördelningen mellan koncernföretag. För Sveriges del kan omräkning vid taxering ske enligt 43 § 1 mom. kommunalskattelagen (1928: 370).

Äger sådan omräkning rum mellan företag i Sverige och Brasilien, skall skattechefen anmäla detta till regeringen och i korthet redogöra för vad som förekommit.

till art. 10 (jfr punkt 1 i protokollet).

1. Vad som förstås med uttrycket ”utdelning” anges i art. 10 punkt 4.

2. När fysisk eller juridisk person med hemvist i Sverige uppbär utdelning från bolag med hemvist i Brasilien och utdelningen inte är hänförlig till andel, som äger verkligt samband med fast driftställe som den utdelningsberättigade har i Brasilien, iakttages bestämmelserna i andra och tredje styckena.

Om utdelningen uppbäres av aktiebolag eller ekonomisk förening, är utdelningen undantagen från beskattning i Sverige i den mån art. 23 punkt 2 föranleder det. De svenska bestämmelserna om befrielse från skattskyldighet för utdelning som avses i art. 23 punkt 2 finns i 54 § kommunalskattelagen (1928: 370) och 7 § lagen (1947: 576) om statlig

inkomstskatt. Frågan om avdrag för ränta på skuld, som belöper på aktier eller andelar i det brasilianska bolaget, bedömes vid tillämpningen av 39 § 1 mom. kommunalskattelagen (1928: 370) som om utdelning, för vilken skattefrihet åtnjutes enligt avtalet, undantagits från skatteplikt enligt 54 § samma lag.

I övriga fall beräknas svensk skatt på utdelningens bruttobelopp utan avdrag för brasiliansk skatt. Avdrag medges dock i vanlig ordning för förvaltningskostnader och ränta på skuld som belöper på utdelningen. Svensk skatt på utdelningen nedsättes enligt art. 23 punkt 1 genom avräkning av brasiliansk skatt på utdelningen. I fråga om utdelning som betalas eller överföres under åren 1976—1978 får brasiliansk skatt på utdelningen icke överstiga 25 % av utdelningens bruttobelopp (art. 10 punkterna 2 och 6). Beträffande utdelning som betalas eller överföres år 1979 eller senare år gäller enligt art. 10 punkt 2, med den tidsbegränsning som kan följa av bestämmelserna i punkt 1 i protokollet, att den brasilianska skatten icke får överstiga 25 % eller, i fall som avses i art. 10 punkt 2 a, 15 % av utdelningens bruttobelopp. I fråga om avräkning i vissa fall av brasiliansk skatt med högre belopp än som erlagts (art. 23 punkt 3 samt punkt 1 i protokollet) samt förfarandet vid avräkningen hänvisas till anvisningspunkten 2 till art. 23.

3. När fysisk eller juridisk person med hemvist i Sverige uppbär utdelning från bolag med hemvist i Brasilien och utdelningen är hänförlig till andel, som äger verkligt samband med fast driftställe som den utdelningsberättigade har i Brasilien, tillämpas art. 7. Utdelningen skall, om inte annat gäller på grund av art. 23 punkt 2, i detta fall beskattas i Sverige men brasiliansk skatt på utdelningen avräknas från den svenska skatten enligt art. 23 punkt 1. I fråga om förfarandet vid avräkningen hänvisas till anvisningspunkten 2 till art. 23.

4. När bolag med hemvist i Sverige uppbär vinst från fast driftställe i Brasilien, vilken underkastats brasiliansk skatt i enlighet med bestämmelserna i art. 10 punkt 5, beräknas svensk skatt på vinstens bruttobelopp utan avdrag för brasiliansk skatt. Den svenska skatten nedsättes enligt art. 23 punkt 1 genom avräkning av brasiliansk skatt på vinsten. I fråga om vinst som betalas eller överföres under åren 1976—1978 får brasiliansk skatt uttagas efter de skattesatser som gäller enligt brasiliansk lagstiftning (art. 10 punkt 6). Beträffande vinst som betalas eller överföres år 1979 eller senare år gäller enligt art. 10 punkt 5, med den tidsbegränsning som kan följa av bestämmelserna i punkt 1 i protokollet, att den brasilianska skatten icke får överstiga 15 % av det fasta

driftställets vinst, beräknad efter avdrag för den brasilianska bolagsskatt som hänför sig till vinsten. I fråga om förfarandet vid avräkningen hänvisas till anvisningspunkten 2 till art. 23.

5. När aktiebolag i Sverige verkställer utdelning till fysisk eller juridisk person med hemvist i Brasilien och utdelningen icke är hänförlig till andel, som äger verkligt samband med fast driftställe som den utdelningsberättigade har i Sverige, gäller följande. I fråga om utdelning som betalas under åren 1976—1978 uttages kupongskatt med 25 % (art. 10 punkterna 2 och 6). Utdelning från svensk ekonomisk förening beskattas i sådant fall enligt 6 § 1 mom. a och c lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt men den statliga inkomstskatten får enligt art. 10 punkterna 2 och 6 icke överstiga 25 % av utdelningens bruttobelopp. Beträffande utdelning som betalas eller överföres år 1979 eller senare år gäller enligt art. 10 punkt 2, med den tidsbegränsning som kan följa av bestämmelserna i punkt 1 i protokollet, att kupongskatten respektive den statliga inkomstskatten icke får överstiga 25 % eller, i fall som avses i art. 10 punkt 2 a, 15 % av utdelningens bruttobelopp. Vid taxering till statlig inkomstskatt för utdelning från svensk ekonomisk förening skall taxeringsnämnd i deklaration anteckna de uppgifter som behövs för debitering. Längdförande myndighet svarar för att sådan anteckning överföres till inkomst- och debiteringslängderna.

Angående förfarandet vid nedsättning av svensk skatt på utdelning tillämpas i övrigt särskilda bestämmelser.

Om den utdelningsberättigade har fast driftställe i Sverige och utdelningen är hänförlig till andel, som äger verkligt samband med det fasta driftstället, tillämpas art. 7. I sådant fall gäller inte ovan angivna regler om begränsning av svensk skatt på utdelning.

till art. 11 (jfr punkt 1 i protokollet).

1. Räkna som utbetalas från Brasilien till fysisk eller juridisk person med hemvist i Sverige beskattas här.

Är räntan icke hänförlig till fordran, som äger verkligt samband med fast driftställe som inkomsttagaren har i Brasilien, beräknas svensk skatt på räntans bruttobelopp utan avdrag för brasiliansk skatt. Avdrag medges dock i vanlig ordning för förvaltningskostnader etc. Svensk skatt på räntan nedsättes enligt art. 23 punkt 1 genom avräkning av brasiliansk skatt, som uttagits enligt art. 11 punkt 2. Denna skatt får, med den tidsbegränsning som kan följa av bestämmelserna i punkt 1 i protokollet, icke överstiga 15 % eller, i fall som avses i art. 11 punkt 2 a, 25 % av

räntans bruttobelopp. Begränsningen till 15 % gäller dock icke i fall som avses i art. 11 punkt 6.

Är räntan hänförlig till fordran, som äger verkligt samband med fast driftställe som inkomsttagaren har i Brasilien, tillämpas art. 7. Brasiliansk skatt på räntan avräknas i sådant fall från den svenska skatten enligt art. 23 punkt 1.

I fråga om avräkning i vissa fall av brasiliansk skatt med högre belopp än som erlagts (art. 23 punkt 3 samt punkt 1 i protokollet) samt förfarandet vid avräkningen hänvisas till anvisningspunkten 2 till art. 23.

2. Ränta, som utbetalas från Sverige till fysisk eller juridisk person med hemvist i Brasilien, kan enligt gällande skatteförfattningar icke beskattas i Sverige. Detta gäller dock endast beträffande ränta som utgör inkomst av förvärvskällan kapital. Är räntan att hänföra till inkomst av rörelse (jfr punkt 2 av anvisningarna till 28 § kommunalskattelagen /1928: 370/), beskattas räntan i Sverige, under förutsättning att räntan är hänförlig till fordran, som äger verkligt samband med fast driftställe som inkomsttagaren har i Sverige (art. 11 punkt 5).

3. Ränta, som härrör från en av staterna och som betalas till regeringen, politisk underavdelning, lokal myndighet, centralbank m. fl. organ i den andra staten, skall vara undantagen från beskattning i den förstnämnda staten (art. 11 punkt 3).

till art. 12 (jfr punkt 1 i protokollet).

1. Beträffande beskattning av sådan royalty som avses i art. 12 punkt 3 gäller följande. .

Royalty, som utbetalas från Brasilien till fysisk eller juridisk person med hemvist i Sverige, beskattas här.

Är royaltyn icke hänförlig till rättighet eller egendom, som äger verkligt samband med fast driftställe som inkomsttagaren har i Brasilien, beräknas svensk skatt på royaltyns bruttobelopp utan avdrag för brasiliansk skatt. Avdrag medges dock i vanlig ordning för kostnader. Svensk skatt på royaltyn nedsättes enligt art. 23 punkt 1 genom avräkning av brasiliansk skatt som uttagits enligt art. 12 punkt 2. Denna skatt får, med den tidsbegränsning som kan följa av bestämmelserna i punkt 1 i protokollet, icke överstiga 15 % eller, beträffande sådan royalty som avses i art. 12 punkt 2 a, 25 % av royaltyns bruttobelopp.

Är royaltyn hänförlig till rättighet eller egendom, som äger verkligt samband med fast driftställe som inkomsttagaren har i Brasilien, tilläm-

pas art. 7. Brasiliansk skatt på royaltyn avräknas i sådant fall från den svenska skatten enligt art. 23 punkt 1.

I fråga om avräkning i vissa fall av brasiliansk skatt med högre belopp än som erlagts (art. 23 punkt 3 samt punkt 1 i protokollet) samt förfarandet vid avräkningen hänvisas till anvisningspunkten 2 till art. 23.

Royalty, som utbetalas från Sverige till fysisk eller juridisk person med hemvist i Brasilien, beskattas i Sverige enligt 28 § 1 mom. tredje stycket och punkt 3 av anvisningarna till 53 § kommunalskattelagen (1928:370) jämfört med 2 och 3 §§ lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt. Om icke fall som avses i art. 12 punkt 5 föreligger, får emellertid summan av den statliga och kommunala inkomstskatt som belöper på royaltyn enligt art. 12 punkt 2 icke överstiga 15 % eller, beträffande sådan royalty som avses i art. 12 punkt 2 a, 25 % av royaltyns bruttobelopp, dock med den tidsbegränsning som kan följa av bestämmelserna i punkt 1 i protokollet. Vid tillämpningen av denna maximeringsregel iakttages bestämmelserna i följande stycke.

Om inkomsttagaren uppbär även annan inkomst från Sverige än royaltyn, anses på royaltyn belöpa så stor andel av hela den statliga inkomstskatten som royaltyn — efter avdrag för kostnader som är hänförliga till royaltyn — utgör av inkomsttagarens sammanlagda inkomst av olika förvärvskällor. Taxeringsnämnd skall i deklaration anteckna royaltyns bruttobelopp och i förekommande fall den nyss angivna delen av den statliga inkomstskatten samt ange dels att summan av den enligt allmänna regler uträknade och på royaltyn belöpande statliga och kommunala inkomstskatten skall, om den överstiger 15 % eller i förekommande fall 25 % av royaltyns bruttobelopp, nedsättas med det överskjutande beloppet, dels att den kommunala inkomstskatten får nedbringas endast i den mån det överskjutande beloppet överstiger den statliga inkomstskatten. Längdförande myndighet svarar för att sådan anteckning överföres till inkomst- och debiteringslängderna.

Exempel: En person med hemvist i Brasilien uppbär patentroyalty från Sverige med ett bruttobelopp av 10 000 kronor. Till royaltyn hänförliga avdragsgilla kostnader uppgår till 500 kronor. Den skattskyldige antages vidare uppbära i Sverige skattepliktig nettointäkt av andra förvärvskällor med ett belopp av 5 000 kronor och vid taxeringen till statlig inkomstskatt åtnjuta allmänna avdrag med 1 000 kronor. Den till statlig inkomstskatt taxerade inkomsten blir sålunda $(9\,500 + 5\,000 - 1\,000 =)$ 13 500 kronor. I deklarationen antecknas: "Enligt avtalet med Brasilien,

skall den statliga resp. den kommunala inkomstskatten nedsättas med det belopp varmed summan av $\frac{9\,500}{14\,500}$ av hela den statliga inkomstskatten och den kommunala inkomstskatt, som belöper på 9 500 kronor, överstiger 15 % av 10 000 kronor. Den kommunala inkomstskatten får nedbringas endast i den mån det överskjutande beloppet överstiger $\frac{9\,500}{14\,500}$ av hela den statliga inkomstskatten”.

2. Royalty eller annat belopp, som utbetalas såsom ersättning för nyttjande av mineralfyndighet, källa eller annan naturtillgång, beskattas enligt art. 6.

till art. 13.

1. Vinst, som fysisk eller juridisk person med hemvist i Brasilien förvärvar genom överlåtelse av fastighet i Sverige, beskattas här. Vidare beskattas i Sverige vinst genom icke yrkesmässig överlåtelse av annan egendom än fastighet, under förutsättning att inkomsttagaren har fast driftställe här och den avyttrade egendomen utgör anläggnings- eller driftkapital i det fasta driftstället. Motsvarande gäller i fråga om lös egendom, som ingår i en i Sverige belägen stadigvarande anordning för utövande av fritt yrke. Vinst genom överlåtelse av annan egendom eller rättighet beskattas i Sverige om så kan ske enligt gällande beskattningsregler.

2. Realisationsvinst, som förvärvas av fysisk eller juridisk person med hemvist i Sverige, beskattas här, om icke annat följer av art. 13 punkt 2 sista meningen. Enligt art. 13 punkt 1 får brasiliansk skatt uttagas på realisationsvinsten, om den avyttrade egendomen utgöres av fastighet belägen i Brasilien. Motsvarande gäller enligt art. 13 punkt 2 i fråga om lös egendom som utgör anläggnings- eller driftkapital i fast driftställe, som inkomsttagaren har i Brasilien, eller lös egendom hänförlig till stadigvarande anordning för utövande av fritt yrke, vilken inkomsttagaren har i Brasilien. Vinst vid överlåtelse av annan egendom eller rättighet får beskattas i Brasilien med stöd av art. 13 punkt 3.

Svensk skatt på realisationsvinsten nedsättes enligt art. 23 punkt 1 genom avräkning av den brasilianska skatt som påförts samma vinst. I fråga om förfarandet vid avräkningen hänvisas till anvisningspunkten 2 till art. 23.

till art. 14.

1. Vad som förstås med uttrycket ”fritt yrke” anges i art. 14 punkt 2.

2. Inkomst av fritt yrke beskattas i regel endast i den stat där den skattskyldige har hemvist. Om ersättningen bestrides av fast driftställe i den andra staten eller av bolag med hemvist där, får emellertid inkomsten beskattas i denna andra stat.

Om person med hemvist i Sverige uppstår ersättning för utövande av fritt yrke, vilken bestrides av fast driftställe i Brasilien eller av bolag med hemvist där, får ersättningen beskattas i Sverige men brasiliansk skatt på samma ersättning avräknas från den svenska skatten enligt art. 23 punkt 1. I fråga om förfarandet vid avräkningen hänvisas till anvisningspunkten 2 till art. 23.

3. Beträffande beskattning av inkomst som förvärfvas av skådespelare, musiker m. fl. se anvisningarna till art. 17.

till art. 15.

Inkomst av enskild tjänst får enligt art. 15 punkt 1 i regel beskattas i den stat där arbetet utföres. Undantag från denna regel föreskrives i art. 15 punkterna 2 och 3, art. 16 samt art. 20 och 21.

Beträffande beskattning av inkomst som förvärfvas av skådespelare, musiker m. fl. se anvisningarna till art. 17.

till art. 16.

När svenskt bolag utbetalar styrelsearvode till person med hemvist i Brasilien, beskattas ersättningen i Sverige, om det kan ske enligt gällande beskattningsregler. Har sådan ersättning uppburits av person med hemvist i Sverige från bolag med hemvist i Brasilien, får inkomsten beskattas i Sverige men brasiliansk skatt på inkomsten avräknas från den svenska skatten enligt art. 23 punkt 1. I fråga om förfarandet vid avräkningen hänvisas till anvisningspunkten 2 till art. 23.

till art. 17.

Inkomst, som teater- eller filmskådespelare, radio- eller televisionartister, musiker, professionella idrottsmän och liknande yrkesutövare förvärfvar genom sin yrkesverksamhet, beskattas i den stat där verksamheten utövas (art. 17 punkt 1). Detta gäller oavsett om inkomsten förvärfvas under utövande av fritt yrke eller på grund av anställning. Enligt art. 17 punkt 2 får ersättning som utbetalas till företag i en stat, vilket tillhandahåller tjänster av artister eller idrottsmän i den andra staten,

beskattas i den stat där tjänsterna tillhandahålles. För Sveriges vidkommande iakttages vid tillämpningen av art. 17 bestämmelserna i 54 § första stycket c kommunalskattelagen (1928: 370) och 7 § första stycket b lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt.

till art. 18 och 19.

1. Om person med hemvist i Brasilien uppbär pension från Sverige på grund av enskild tjänst är pensionen undantagen från beskattning i Sverige om pensionen icke överstiger ett belopp motsvarande 4 000 US dollar för kalenderår. Överstiger pensionen sistnämnda belopp, får överskjutande belopp beskattas här. Livränta som betalas från Sverige till person med hemvist i Brasilien är undantagen från beskattning i Sverige.

2. Om person med hemvist i Sverige från Brasilien uppbär pension på grund av enskild tjänst eller livränta, får pensionen respektive livräntan beskattas i Sverige. Pension får beskattas i Brasilien till den del den överstiger ett belopp motsvarande 4 000 US dollar för kalenderår. Svensk skatt på pensionen nedsättes enligt art. 23 punkt 1 genom avräkning av brasiliansk skatt. I fråga om förfarandet vid avräkningen hänvisas till anvisningspunkten 2 till art. 23.

3. Pension som utbetalas enligt svensk socialförsäkringslagstiftning till person med hemvist i Brasilien får enligt art. 19 punkt 3 beskattas i Sverige.

4. Ersättning (inklusive pension), som utbetalas av — eller från fonder inrättade av — någon av staterna, dess politiska underavdelningar eller lokala myndigheter till fysisk person för arbete utfört i allmän tjänst, får enligt art. 19 punkt 1 beskattas i denna stat. Om mottagaren är medborgare i den stat varifrån utbetalning sker, beskattas emellertid ersättningen endast i denna stat. Ersättning, som utbetalas för tjänst utförd i samband med rörelse, som den utbetalande staten, den politiska underavdelningen eller lokala myndigheten bedrivit, beskattas dock som inkomst på grund av enskild tjänst enligt art. 15, 16 och 18.

till art. 23.

1. Inkomst från Sverige beskattas här i den mån svenska skatteförfattningar föranleder det och inskränkning av skattskyldigheten icke följer av övriga artiklar. Om inkomsten beskattas även i Brasilien, medges lättnad vid den brasilianska beskattningen enligt art. 23 punkt 4.

2. Inkomst från Brasilien, som uppbäres av person med hemvist i Sverige, medtages vid taxering i Sverige med undantag för inkomst som

anges i anvisningspunkten 3 nedan och utdelning i vissa fall från bolag i Brasilien. I fråga om utdelning se punkt 2 andra stycket och punkt 3 av anvisningarna till art. 10. Svensk skatt på inkomsten nedsättes genom avräkning enligt art. 23 punkterna 1 och 3.

Svensk inkomstskatt beräknas på inkomstens bruttobelopp utan avdrag för brasiliansk skatt som omfattas av avtalet. Avdrag medges i vanlig ordning för kostnader som hänför sig till inkomsten. Från den sålunda beräknade svenska skatten avräknas enligt art. 23 punkt 1 ett belopp motsvarande den brasilianska skatt som belöper på inkomsten. Beträffande storleken av brasiliansk skatt på utdelning, vinst från fast driftställe, ränta och royalty hänvisas till anvisningspunkterna 2 och 4 till art. 10, anvisningspunkten 1 till art. 11 och anvisningspunkten 1 till art. 12. I fråga om brasiliansk skatt på inkomst av rörelse som bedrivits i Brasilien iakttages att inkomsten beräknats enligt art. 7.

Beträffande brasiliansk skatt på utdelning, ränta och royalty, skall enligt art. 23 punkt 3 avräkning från svensk skatt ske med belopp som överstiger den brasilianska skatt som uttagits enligt art. 10, 11 eller 12. Denna skyldighet kan dock komma att upphöra på grund av bestämmelserna i punkt 1 i protokollet.

Den skattskyldige bör i samband med sin självdeklaration för det beskattningsår, för vilket inkomsten upptages till beskattning, i förekommande fall förete bevis eller annan utredning om den brasilianska skatt som påförts inkomsten.

Avräkning av brasiliansk inkomstskatt enligt art. 23 punkterna 1 och 3 får ske med belopp motsvarande högst summan av de svenska skatter som belöper på inkomsten. Vid tillämpningen av denna regel anses på inkomsten från Brasilien belöpa så stor andel av hela den statliga inkomstskatten som inkomsten — efter avdrag för kostnader — utgör av den skattskyldiges sammanlagda inkomst av olika förvärvskällor. Kommunal inkomstskatt anses belöpa på inkomst från Brasilien till så stor andel som inkomsten — efter avdrag för kostnader — utgör av den skattskyldiges sammanlagda inkomst av olika förvärvskällor som skall taxeras i samma kommun som inkomsten från Brasilien.

Avräkning sker i första hand från den statliga inkomstskatten. Förslår ej denna, avräknas återstoden från kommunal inkomstskatt som belöper på inkomsten.

Taxeringsnämnd skall i deklarationen anteckna motvärdet i svenska kronor av den brasilianska skatten på inkomsten och ange att avräkning skall ske med detta skattebelopp, dock högst med beloppet av de

svenska skatterna på inkomsten. Längdförande myndighet svarar för att sådan anteckning överföres till inkomst- och debiteringslängderna.

Exempel: En person med hemvist i Sverige uppbär inkomst av fastighet i Brasilien med ett belopp av 10 000 kronor. På inkomsten antages belöpa brasiliansk skatt med ett belopp av 1 500 kronor. Avdragsgilla kostnader uppgår till 500 kronor. Den skattskyldige antages vidare uppbära nettointäkter av andra förvärvskällor med ett belopp av 90 000 kronor och vid taxeringen till statlig inkomstskatt åtnjuta allmänna avdrag med 10 000 kronor. Den till statlig inkomstskatt taxerade inkomsten blir sålunda $(9\ 500 + 90\ 000 - 10\ 000 =)$ 89 500 kronor. I deklarationen antecknas: "Avräkning från inkomstskatt enligt avtalet med Brasilien skall ske med 1 500 kronor, dock högst med summan av den kommunala inkomstskatt, som belöper på 9 500 kronor, och $\frac{9\ 500}{99\ 500}$ av hela den statliga inkomstskatten. Avräkning sker i första hand från den statliga inkomstskatten."

3. Om person med hemvist i Sverige uppbär inkomst som enligt avtalet skall beskattas endast i Brasilien, skall inkomsten icke medtagas vid taxering i Sverige. Om inkomsttagaren taxeras till statlig inkomstskatt för annan inkomst, kan därvid skatteprogressionen komma att påverkas. Till förebyggande härav iakttages följande.

Först uträknas den statliga inkomstskatt som skulle ha påförts, om den skattskyldiges hela inkomst beskattats endast i Sverige. Därefter fastställs hur stor procent den sålunda uträknade skatten utgör av hela den beskattningsbara inkomst på vilken skatten beräknats. Med den sålunda erhållna procentsatsen uttages skatt på den inkomst som skall beskattas i Sverige.

Exempel: En brasiliansk medborgare, som har hemvist i Sverige, har en beräknad beskattningsbar inkomst av 60 000 kronor. Av inkomsten utgör 40 000 kronor inkomst på grund av brasiliansk allmän tjänst. Om skatten på 60 000 kronor motsvarar 25 %, skall denna procentsats tillämpas på de 20 000 kronor som skall beskattas i Sverige.

I fall som nu nämnts skall taxeringsnämnd i deklarationen anteckna grunden för uträkningen av den statliga inkomstskatten. Längdförande myndighet svarar för att sådan anteckning överföres till inkomst- och debiteringslängderna.

till art. 24.

Av art. 24 punkterna 3 och 5 följer att bolag i Brasilien icke får påföras förmögenhetsskatt i Sverige. Bestämmelserna innebär ett undantag från regeln i 6 § 1 mom. första stycket c lagen (1947: 577) om statlig förmögenhetsskatt.

Förordning 1975: 1428 om kupongskatt för person med hemvist i Brasilien, m. m.

Anmärkning: Förordningen tillämpas beträffande kupongskatt och statlig inkomstskatt på sådan utdelning som betalas efter utgången av år 1975. Beträffande förhållandena dessförinnan, se SFS 1967: 163.

Kupongskatt för person med hemvist i Brasilien

1 §

Utgår enligt förordningen (1975: 1427) om tillämpning av avtal mellan Sverige och Brasilien för undvikande av dubbelbeskattning beträffande inkomstskatter, m. m. kupongskatt efter lägre skattesats än enligt kupongskattelagen (1970: 624), innehålles vid utbetalning av utdelning på aktie i svenskt aktiebolag sådan skatt enligt förordningen 1975: 1427.

Vid tillämpning av bestämmelserna i första stycket gäller föreskrifterna i 2 §.

Utbetalas utdelning som avses i första stycket till någon som innehar aktien under sådana förhållanden att annan därigenom obehörigen beredes förmån vid taxering till inkomstskatt eller vinner nedsättning av kupongskatt eller är det i annat fall icke uppenbart att rätt till nedsättning av kupongskatt föreligger, innehålles sådan skatt med belopp enligt 5 § kupongskattelagen (1970:624).

2 §

Beträffande utdelning i avstämningsbolag och i aktiefond som förvaltas av registrerande fondbolag tillämpas bestämmelserna i kupongskatteskattkungörelsen (1971: 49).

I fråga om utdelning i aktiebolag eller aktiefond som avses i 13 § kupongskattelagen (1970: 624) skall utbetalaren se till, att uppgifter enligt 14 § samma lag lämnas jämte intyg av brasiliansk myndighet eller bank i Brasilien att den utdelningsberättigade har hemvist i Brasilien.

3 §

Har kupongskatt innehållits med högre belopp än den skattskyldige skall erlägga enligt förordningen (1975: 1427), restitueras det för högt uttagna beloppet.

4 §

Ansökan om restitution prövas av riksskatteverket.

5 §

Ansökan om restitution göres skriftligen av den utdelningsberättigade. Ansökningshandlingen skall ha kommit in till riksskatteverket före utgången av femte kalenderåret efter utdelningstillfället. Vid ansökningshandlingen fogas intyg eller annan utredning om den erlagda kupongskatten och utredning om de omständigheter sökanden åberopar för nedsättning av kupongskatten.

6 §

Talan mot riksskatteverkets beslut i ärende om restitution föres i den ordning som anges i 29 § kupongskattelagen (1970: 624).

Statlig inkomstskatt på utdelning från svensk ekonomisk förening till person med hemvist i Brasilien

7 §

Ansökan om nedsättning av statlig inkomstskatt på utdelning på andel i svensk ekonomisk förening enligt artikel 10 punkt 2 i avtalet göres skriftligen av den utdelningsberättigade. Ansökan göres hos den taxeringsnämnd som har att fastställa den utdelningsberättigades taxering till statlig inkomstskatt för det år då utdelningen togs till beskattning eller, om taxeringsnämndens arbete beträffande taxeringen detta år avslutats, hos den domstol som har att upptaga besvär över nämnda taxering. Ansökan göres dock senast före utgången av tredje kalenderåret efter det då utdelningen blev tillgänglig för lyftning.

I samband med ansökningen skall den utdelningsberättigade ge in intyg om hemvist enligt 2 § andra stycket.

8 §

Talan mot beslut i ärende som avses i 7 § föres i den ordning som anges i taxeringslagen (1956: 623) och förvaltningsprocesslagen (1971: 291).